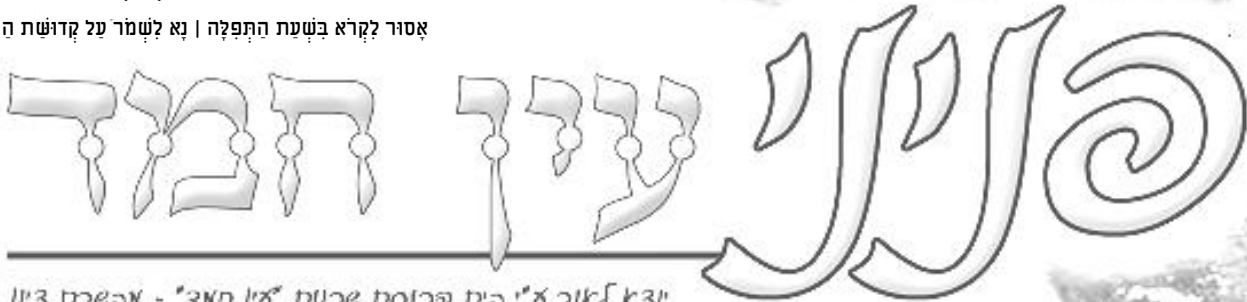

פְּרֻשֵׁת תְּצַוָּה | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשֵׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוּר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת בני ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת תְּצַוָּה - הַתּוֹרָה נִמְשָׁלָה לְשִׁמּוֹן זֵית

"וַיִּקְחוּ אֵלַיךְ שִׁמּוֹן זֵית זָךְ כְּתִית לְמָאוֹר" (שמות כז, כ)

לומד, צריכה להיות תורה לשמה, ללא כל מטרה של תועלת אישית ופניות אישיות.

מה הכוונה "כתית"? שצריכים לעסוק בתורה, אף אם עבור כך יש לכתת את הגוף ולהשקיע כוחות, כמו שנאמר "אָדָם כִּי יָמוּת (במדבר יט, יד)."

וכן ביאר הרב 'הרי בשמים' את דברי רש"י "כתית למאור ולא כתית למנחות"- בענייני רוחניות, ככל שהאדם כותת את עצמו ומשתדל יותר בתורתו - הוא יצליח ב"ה להשיג עוד ועוד מעלות עליונות.

אולם בענייני העולם הזה, אין הדבר מחייב כלל ועיקר, יתכן שהאדם יעמול קשה מאוד במשך כל ימי חייו, ולמרות זאת לא תהיה פרנסתו מצויה ברווח.

כמו שפירש ה'חפץ חיים' את דברי הגמרא (ברכות כח): "אנו עמלים והם עמלים, אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר"- אנחנו זכינו לקבל שכר גם על העמל, ואילו בעמל העולם הזה, אין אדם מקבל שכר כלשהו על העמל שלו, ורק אם השיג תוצאה כלשהי, יכול הוא לתבוע את המגיע לו.

לדוגמא הסנדלר, אינו מקבל שכר על השעות שעמל בניסיון לתקן את הנעליים, אלא אך ורק כשיצליח לתקן את הנעליים, וכל לתבוע את התשלום המגיע לו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

כתב רבינו חיים בן-עטר זצ"ל ('אור החיים' הקדוש): "וַיִּקְחוּ אֵלַיךְ שִׁמּוֹן זֵית זָךְ" ירמוז אל התורה שנמשלה לְשִׁמּוֹן, מה השִׁמּוֹן מאיר לעולם - כך התורה".

הזית הוא, כידוע, מאכל מר. אין מאכל מר יותר מזית, ואדם הטועם אפילו מעט ממנו, זמן רב יעבור, עד שיפוג מפיו הטעם המר.

ולכאורה, תמוה מאוד כיצד רבינו אור חיים הקדוש אומר, שהתורה הטובה והמתוקה נמשלה דווקא לשמן זית, שהוא המאכל המר ביותר?

אם כותשים את הזית, ולוחצים עליו באמצעות מכש כבד, ומוציאים ממנו את השמן שבתוכו - מקבלים את השִׁמּוֹן הטוב והטעים ביותר.

כך מסביר 'אור החיים' בעניין התורה הקדושה. כאשר אדם מתחיל ללמוד תורה, הקושי הוא עצום, מר כלענה!

אולם, לאחר שזכה להתמיד בלימוד התורה הקדושה, הרי שזוכה לטעום ולהרגיש את מתיקות ועריבות התורה, ומסוגל לשבת וללמוד שעות ארוכות ולא רוצה להתנתק ממנה.

'אור החיים' הקדוש מסביר את המשך הפסוק: מהו לשון "זך"? שצריכים לעסוק בתורה לשמה, ללא שמרים, ללא נגיעות כלשהן, לשם קבלת כבוד וכדומה.

כלומר: כמו שהשמן זית צריך להיות "זך", ללא שמרים, וכך התורה הקדושה, שאדם

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
משפ' שטרית דביר בן גלי רחל
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רונן אברהם וב"ב מ קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומר בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שרי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואשרית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראבל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
תמר פורטונה בת מיסה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רינת רחל בת עפרה יצחק בן פינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
ר' אליעזר בן עטיה

Table with prayer times for 24/02/2018. Columns: ש"ט אדר תשע"ח, פְּרֻשֵׁת תְּצַוָּה, הפטרה: "ויאמר שמואל". Rows: כניסה, י"ב, ת"א, זריפה, ב"ש.

Table with 4 columns: זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי; רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס ויליד אורי חיים בן שלי; העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה; העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה

שואל ומשיב בהלכה – אסור והתר- חלק ג'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

אדם שברשותו תנור אחד האם מותר להשתמש בו לחלבי ובשרי?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

מי שיש לו רק תנור אחד עם תא אחד בלבד, העצה היא, שיקפיד להשאיר את התנור בחזקת פרווה, וכשירצה לאפות מאפה בשרי או חלבי, יכסנו היטב, ואז יישאר התנור לעולם בחזקת פרווה. אסור לבשל או לאפות בתוך תנור אפייה סגור, מאכלי בשר ומאכלי חלב יחד באותו תא שבתנור, אף אם המאכלים נמצאים בתבניות נפרדות, היות והאדים היוצאים מהם מתערבבים ומטריפים את האוכל וגם את התנור. מקורות: שו"ע (יו"ד סימן קח ס"א) והרמ"א שם.

תנור, שצלו בו בשר או עוף, יש להתיר ולאפות עוגת גבינה באותו תנור - ובאותו תא על ידי **תבניות נפרדות**, ובלבד: שיעבור זמן של עשרים וארבע שעות מסיום צליית הבשר. ושידליק את חום התנור על חום גבוה לפחות עשרים דקות לפני הכנסת המאפה החלבי. הערה: באופן שאם נשארה איזו זיעה בדופני התנור תישרף כליל על ידי ההיסק, וכיוון דהיתרא בלע לדעת השו"ע (סימן תקט ס"ה), די בליבון קל. וכמו שביאר המג"א (שם סק"י) וביאור הגר"א. ובשו"ת מנחת יצחק ח"ג (סימן סו אות ג, וח"ד סימן יב אות א) כתב, שדי בחימום התנור באותה דרגת חום שבה בלע את האיסור, ואין צריך להסיקו עד שיתלבן. וכ"כ הגרש"ז אויערבך בשו"ת מנחת שלמה (מהדו"ת סימן נא). **ויש מי שמתיר לכתחילה ללא המתנה של עשרים וארבע שעות, ובתנאי שיפעיל את חום התנור כשליש שעה בחום של 250 מעלות. מקורות**: שו"ת קול אליהו- טופיק ח"א (חאו"ח יו"ד סימן ב) כתב להתיר לכתחילה, כיוון דהיתרא בלע די בליבון קל, ואין הבדל בין אוכל למשקה. ע"ש. אולם לדעת האגרות משה (ח"א יו"ד סימן ס) גם דבר שנבלע על ידי האור, באופן שאין ניצוצות ניתזין הימנו, צריך להכשירו בליבון חמור אשר ניצוצות ניתזין הימנו.

עשיית חסד בשלמות

עד כמה רבותינו קיימו את מצוות החסד- זאת לא ניתן לתאר ולשער. גדלותם הרבה בלטה בעובדה, שאף שקיימו את אותה מצווה, הצליחו להסתירה מעיני אותו אדם שאיתו גמלו חסד כך שלא ירגיש חלילה בדבר. אצל הצדיק רבי יוסף מאזוז זצ"ל בלטה מדת החסד והעזרה לזולת, שלא על מנת לקבל פרס. בנו ר' יהונתן מאזוז הי"ו מצפת, סיפר סיפור המעיד על אהבת- ישראל ואהבת החכמים המיוחדת שאפיינו את דמותו של אביו:

"בערב של יום שני אחד, נכנס אבי אל הבית ופניו קורנות באור יקרות. זה עתה שב מן השוק, לשם הלך לצורך מסחר. בידו אחז חבילה גדולה, וניכר היה כי דבר-מה בפיו. לבי אמר לי לברר עניין זה... לאחר שנח קצת, פניתי אליו ושאלתי: 'ספר נא לי אבא מה עבר עליך בשעות האחרונות?'. אבי הסכים לשתפני, וכך סיפר, כשהתרגשות מעורבת בשמחה מבצבצות בקולו: פסעתי בסמטאות השוק ההומה, מוקדם בבוקר, מנסה למצוא סחורה המתאימה לי. והנה, למול עיניי מתקרב הגאון רבי מכלוף עידאן זצ"ל" (רב הקהילה ב'חארה צגירה' בג'רבא וראש הישיבה שם).

"עדינותו ואצילותו לא תאמו כלל את האווירה של השוק, ומיד הבנתי, כי לא לשם טיול או קניות גרידא הגיע הנה. 'רבי', מיהרתי לקראתו ונשקתי את ידיו ביראת כבוד, 'האוכל לעזור בדבר מה?'- 'באתי לשוק, כדי לבדוק, אם יש מי שמעוניין בקניית סט ספרי זוהר?!' השיב ומבוכה קלה ניכרה על פניו. הבנתי מיד, כי כנראה זקוק הרב באופן דחוף לסכום כסף, וללא היסוס עניתי: 'אכן, מצא כבודו בדיוק את האדם הנכון. זקוק אני לספרי הזוהר. מה מחירם?', ומיד שלפתי מכיסי את כל הכסף, שבו הייתי אמור לקנות סחורה, וקניתי מצווה נדירה שלא תסולא בפז...".

בקשת סליחה

בשכונת 'שערי חסד' בירושלים התאלמן תלמיד חכם אחד. כעבור תקופה התחילו שדכניות השכונה לחפש עבורו כלה מתאימה כזיווג שני. בשכונה התגוררה אלמנה פטפטנית, כזאת שפיה סגור וולו לרגע אחד... והנה זה פלא, כאשר שדכנית אחת הרהיבה עוז והציעה את האלמנה הטרחנית לאלמן הצדיק, הוא הסכים להצעה מיד.

ילדיו ההמומים ניסו להבין, מדוע מחפש הוא לעצמו צרות בדמות אישה זו, והוא הסביר להם: "לפני תריסר שנים באה אותה אשה לביתנו, כדי לשוחח עם אמכם, עליה השלום. האשה פטפטה בקול רעש גדול, ואני, שכבר לא הייתי מסוגל לשמוע אותה, ביקשתי שתנמיך מעט את הקול, כדי שאוכל ללמוד תורה כראוי. דיברתי איתה בתקיפות יתר והאישה נעלבה מאוד. מיד ביקשתי ממנה סליחה, אך היא סירבה לסלוח. ניסיתי לבקש את סליחתה שוב ושוב, אך האשה לא מסכימה לסלוח לי, על החטא הנורא של העלבתה. כעת חושבני, שאם אשאנה לאישה, בוודאי היא תסלח לי על אותו מקרה עגום". סיפור זה סיפר הגר"ש שברון זצ"ל, שהתגורר בעצמו ב'שערי חסד' והכיר את האנשים שעליהם הסיפור. אי אפשר להאמין כמעט, שבן תמותה מסוגל לחיות עם אשה טרחנית, רק כדי שיזכה לסליחתה, על שפגע בה לפני שתיים-עשרה שנים.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email: PnineEH@gmail.com מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו"- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבד ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144
2/4	פניני עין חמד	פרשת תצוה ט' אדר תשע"ח גיליון 678

האדמו"ר הרב נפתלי צבי הלברשטאם זצ"ל מבאבוב- נולד בשנת ה'תר"צ (1930) לפני שפרצה השואה האיומה. עם פרוץ מלחמת העולם השנייה והתחלת ימי השואה, נרצח האדמו"ר בעל ה'קדושת ציון' מבאבוב, ובנו ונכדו (האדמו"ר ר' שלמה השני ורבינו) נמלטו אל בוכניה, לגטו שהקימו שם הנאצים. מאותו הזמן ועד סוף המלחמה הקשה והאיומה, חיו השניים חיים של מסירות נפש, כאשר בכל רגע היו מוכנים למסור את נפשם בעבור יהדותם. ואכן, היו פעמים, שהאב והבן נתפסו, וברחמי שמים עליהם, ניצלו.

פעמים רבות שמו את נפשם בכפם כדי להציל יהודים, ורבינו עמד פעמים רבות על סף המוות ונשאר איתן ברוחו, כשכל ימיו עמל לעשות למען זולתו ברוחניות ובגשמיות. דומה, כי הצלה זו הייתה כדי להקים מחדש את פארה של חסידות באבוב, שרובה ככולה עלתה בכבשן האש ואביו למעשה הקים מחדש וביסס את חסידות באבוב לאחר השואה. בדרך לא דרך ניצל רבינו, ועלה על אניית מפרש ישנה, שהפליגה מרומניה לתורכיה.

לאחר תלאות רבות הגיע לתורכיה ומשם לארץ. שם למד בישיבות 'תורה ויראה' ו'בית אברהם סלוני' מאוחר יותר נפגש שוב עם אביו בארה"ב, לאחר שגם הוא ניצל בנסים מופלאים. במשך כל השנים עמד לימין אביו בבניית החסידות והקמת מוסדות התורה והחינוך באבוב בארה"ב ובעולם כולו. לאחר פטירת אביו הוכתר למלא את מקום אביו. נפטר ב-י"ב באדר ב' תשס"ה (2005). חי כ-75 שנים.

סבא (מצד אביו): האדמו"ר ר' בן ציון הי"ד. **סבא (מצד אמו):** ר' חיים יעקב טייטלבוים מלימנוב. **אביו:** האדמו"ר ר' שלמה (השני) מבאבוב. **אמו:** מרת בלומא רחל. **אשתו:** מרת העסא (בת ר' יוסף פנט מדעש). **חתניו:** ר' מרדכי דוד אונגר (הוכתר על ידי חלק מהחסידים כאדמו"ר מבאבוב), ר' יהושע רובין (בן ר' מרדכי דוד מסארגן) המכהן כאב"ד בחצרו של גיסו.

מסופר על רבינו שלפני שעלה על כס האדמו"רות, נכנס פעם אחת לבית מרקחת וראה שם את אחד משכניו. מיד פנה אליו רבינו ואמר: "אתה בעל משפחה גדולה ומטופל בילדים רכים, ואני כבר זכיתי להשיא את כל ילדיי, ובכן, הגד לי איזה תרופה אתה צריך, ואני כבר אקנה לך ואביא את התרופה לבייתך, כי חבל על כל דקה שלך, ואתה צריך לעזור בבית", וכך היה, היהודי הלך לדרכו, והרבי קנה את התרופה עבורו והביא אותה לביתו...

פעם נכנס אצל רבינו אדם אחד, ואמר, שזוגתו רוצה לנסוע בימות הקיץ לקאנטרי, והוא טען, שלא צריכים לנסוע לשם, כי זה רק מותרות, והיא רוצה לעשות כך רק מפני שהיא רואה אחרים שעושים כך, והוא אומר, שיש לעמוד בתוקף שלא לנסוע שם, אך אשתו משיבה לעומתו בתוקף, שכן צריכים לנסוע, והוא אינו יודע מה לעשות. אמר לו רבינו, שהוא רוצה לשמוע את דעת אשתו בנידון, ומבקש, שהיא תתקשר אליו.

ואכן האישה התקשרה לרבי, והתלוננה, שהיא עובדת קשה מאוד כל היום בבית, ומסדרת את הבית כל היום, וכבר הרבה זמן שהיא רואה רק את הקירות של הבית- כל היום והלילה- והיא מרגישה, שהיא באפיסת כוחות. היא צריכה לצאת להתרעננות, מה גם שרוב חברותיה נוסעות לשם. מדוע עליה להיות שונה מהן, ובפרט שהיא מרגישה שהיא כבר לא יכולה להמשיך כך, רק שבעלה אינו רוצה, כי אין לו כסף. לדבריה - **זה מצב של פיקוח נפש.**

רבינו הקשיב לכל דבריה בתשומת לב דקות ארוכות, ובסופו של דבר הצדיק את בקשתה, "ובנוגע למצב הכספי של הבעל", אמר הרבי, "אכן אין לבעלך כסף", **ברם הוא יפתור את הבעיה, ו...הוציא מכיסו את כל הסכום ונתן עבורה שתיסע לקאנטרי לחיים ולשלום...**

בבורו-פארק יש אולם, שאם אין משלמים קודם החתונה את כל הסכום של האולם, מבטלים את ההזמנה של האולם, והיה אדם אחד, שלא היה לו כסף, וביקש מבעל האולם שימתין עבורו עד יום החתונה, ואז ישלם לו את מלוא הסכום של האולם, ואכן בעל האולם נענה לבקשתו, והסכים להמתין עד יום החתונה בתקווה, שאז יפרע הלה את כל הסכום של האולם. בליל החתונה – לאחר החתונה – הגיע בעל האולם למחותן וביקש את הכסף, והלה אמר לו בצער רב, **שאין לו, ואין לו מה לעשות.**

כששמע בעל האולם את דבריו, התרגז מאוד ואמר, שתיכף יראה מה שיעשה לו. הוא מיהר לנעול את דלתות האולם, ונכנס למשרד שלו והם - המחותנים החתן והכלה - **נשארו סגורים בתוך האולם בשעה מאוחרת בלילה ללא אפשרות לצאת, ולא ידעו מה לעשות.** לפתע נצנץ רעיון בלב המחותן, הוא מיהר להרים טלפון לרבינו, וסיפר לו את כל הסיפור וביקש ממנו, שיטלפן לבעל האולם שיפתח את הדלת.

לאחר מספר דקות, פתאום שומעים רעש - אדם שנוקש בחוזקה על דלת האולם באישון לילה, וכאשר פתח בעל האולם את הדלת, התפלא מאוד לראות את רבינו עומד בחוץ. כמובן, מיד הכניסו אותו, והוא שאל את בעל האולם באיזה סכום מדובר. כששמע הצדיק את הסכום, שילם מיד את כל החוב, והורה לבעל האולם לשחרר מיד את כולם מהאולם לשביעות רצון שני הצדדים...

הסיפורים מתוך 'נועם שיח' - שיחות הגה"צ רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אבד"ק סאנטוב לייקווד

שלישית?". היא סיפרה לו מה שאמר לה הרב, והשופט הבין, כי מדובר באיש קדוש.

השופט ביקש את שמו וכתובתו של הכומר, והאישה לא הבינה מדוע, כיוון שהשופט לא הזדהה בפניה. כאשר הגיע השופט לעיר, הביאו לפניו את כתב האשמה ופסק הדין, שהיהודי התחייב מיתה, כדי שיחתום לתלותו. ציווה השופט להביא לפניו את היהודי, אשר היה עור ועצמות. צעק השופט על השוטרים ואמר: "קחו את היהודי והכניסוהו בחזרה לבית הסוהר אבל הכניסוהו לחדר טוב ושיאכל טוב, כי אני רוצה לתלות אדם חי ולא אדם מת. לעת עתה אני דוחה את פסק הדין בחודש ימים". השוטרים תיכף ומיד עשו מה שציווה.

השופט קרא לשוטר סמוי והלבישו כאחד הלורדים וסידר לו פספורט ושם בו את תמונתו- וכתב שם, שהוא בן של כומר אחד גדול מרוסיה, וציווה עליו לרגל בבית הכומר. השוטר הגיע לבית הכומר והראה לו את הפספורט. כאשר הכומר ראה בפספורט שהוא בנו של הכומר הגדול מרוסיה, כיבדו מאוד. השוטר אמר לכומר: "באתי לעיר זו למטרת נישואין ולכן אני מבקש ממך, שאם אתה מכיר בחורה בת טובים, תסדר אותה עבורי".

הכומר בו במקום הציע את אחת מבנותיו והוא הסכים. כמובן, השוטר פיזר ממון רב כדי להיראות אדם עשיר, והיה לוקח את הבת למסעדות ולמקומות אירוח, וכל מראהו היה כאדם מכובד ועשיר. ביום השלישי אמר להם: "אני צריך ללכת לאבי כדי להודיע לו על אירוסיי". בעוד חודש אחזור עם הוריי כדי לקיים את החתונה ברוב פאר והדר. ומכיוון שמחר אני נוסע, אני מבקש ממך לעשות הלילה נשף ולהזמין אורחים רבים - וכל ההוצאות עליי".

רבים השתתפו בנשף עד השעות המאוחרות של הלילה. בסוף נשארו השוטר והכומר בלבד. אז פנה השוטר וביקש ממנו עצה. הוא סיפר, שבעיר שלהם יש יהודי מוכר משקאות, והוא סוחט מהם את כל כספם, ובמשך הזמן קנה שדות וכרמים, בתים וקרקעות והתעשר עושר גדול.

השוטר סיפר, שאינו יכול לסבול עוד את היהודי ורוצה ששמחת החתונה תהיה שלמה. הכומר מחמת שכרותו פתח את פיו ואמר לחתנו לעתיד: "**תעשה, כפי שאני עשיתי!**". וסיפר לו על מעלליו. בבוקר השוטר עשה את עצמו, כאילו הוא נוסע לרוסיה, אבל תיכף הלך לשופט וסיפר לו את כל המעשה.

מיד פקד השופט לערוך את המשפט של היהודי באותו יום ולהכין את עמוד התלייה. כמובן, נוצרים רבים באו לראות כיצד מענישים את היהודי. השופט ציווה להביא את היהודי לפניו ושאל אותו: "כיצד החזקת בחנותך סם ממית וגם נהרגו נפשות על ידי זה?". בהתחלה היהודי לא ענה, אבל לאחר שהשופט חזר שנית על שאלתו, היהודי השיב שהוא חף מפשע, והכומר הוא שהעליל עליו. הוא סיפר את שהתרחש.

השופט פקד להביא לפניו את הכומר. כשהגיע לשם, עולמו חשך בעדו, כיוון שראה את השוטר הסמוי, והלה סיפר את כל מה ששמע מהכומר. אז אמר השופט: "**מכיוון שהכומר עשה זאת, אז צריך לתלותו**". **לאחר מותו של הכומר העבירו את כל רכושו לידי היהודי כפי החוק, שהיה באותו הזמן. כן יאבדו כל אויבך ה'.**

בארץ רומניה בעיר הברירה בוקרשט, היה רב קדוש ושמו הרב אהרן סוקולובסקי, שהיה לו רוח הקודש. במרחק שעתיים נסיעה ברכבת מבוקרשט, היה כפר גדול של נוצרים, שבו התגוררו שלוש משפחות של יהודים. יהודי אחד מהם היה מוכר משקאות בבקבוקים סגורים.

ליהודי היה שכן כומר, שהיה שונא אותו והיה מחפש תחבולה כיצד להפילו בפח, היהודי לא הרגיש מאומה בגלל שהכומר היה מראה לו פנים שוחקות. יום אחד הגיע הכומר ליהודי ואמר, שהיום יש לו יום הולדת וברצונו לקנות מספר בקבוקי שיכר, אבל בתנאי שאם יישארו לו בקבוקים, שלא שתו מהם המוזמנים. הוא יחזיר אותם ויקבל עבורם את כספו בחזרה.

היהודי הסכים לתנאי. בלילה הכומר הריק שני בקבוקים ומלא בהם סם, סגר את הבקבוקים, באופן שלא ניכר לעין ובבוקר הביא הכומר חזרה מספר בקבוקים ובתוכם שני בקבוקים אלו, ואמר שבקבוקים אלו נשארו לו, והוא מחזירם.

חלפו דקות אחדות, והנה נכנס נוצרי אחד וקנה את אחד הבקבוקים המורעלים. הקונה שב לביתו, שתה מעט מן הבקבוק, ותיכף ומיד נפח את נשמתו.

בדיקה קצרה הוכיחה, שבבקבוק היה סם. תיכף, ומיד הלכו השוטרים לחנות של היהודי ומצאו שם את הבקבוק השני, שגם הוא מלא סם. הם תיכף קשרו את היהודי בשלשלאות של ברזל והשליכו אותו לכלא. ההמון הפרוע שרף את החנות ואת ביתו על כל תכולתו. אשתו התחילה להכות על פניה בבכי מר.

באו אליה שכניה היהודים ואמרו: "איזה תועלת תצמח מן הבכיות והצעקות? יותר טוב שתסעי לעיר אל הרב הקדוש, אולי הוא ייתן לך להציל אתם מהמוות". הם קנו לה כרטיס נסיעה.

הנסיעה ארכה שעות מספר. לפני שהספיקה לדרוך על מפתן הדלת של הצדיק, הרב יצא החוצה ואמר לה: "מהר, תסעי חזרה לכפר ותעלי בקרונות של הדרגה השלישית". הרב חזר לחדרו ואת הדלת סגר אחריו. חסידיו של הרבי ראו, כי אין בידה מאומה, והם קנו לה את הכרטיס.

האישה ירבה בקרן זווית והחלה לבכות מרוב צער. באותם הזמנים היו שלוש דרגות בקרונות- בדרגה ראשונה היו נוסעים המון העם, ובקרן דרגה שניה היו נוסעים סוחרים רמי המעלה, ובקרן דרגה שלישית היו נוסעים קצינים גנרלים וקפיטנים ושרי המלכות.

באותו קרון שנסעה האישה נסע גם השופט הגדול. השופט היה חשוב ונכבד וללא חתימתו, אי אפשר היה להרוג שום אדם שהתחייב מיתה למלכות. והנה הוא רואה לידי אישה יהודיה ענייה בוכה, והבגדים שלה ישנים. ותהה ושאל. הוא תהה לעצמו, מהיכן היה בידה לשלם סכום גבוה מאוד כדי לנסוע בקרון מדרגה שלישית.

השופט פנה אליה ושאלה: "**מדוע הנך בוכה?**". היא סיפרה כשעיניה זולגות דמעות ללא הרף את כל מה שעשה הכומר. הוא שאל: "מהיכן היה לך לשלם סכום גבוה לנסוע בקרון מדרגה

<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל סעידה בת תופחה ע"ה אביבה בת אירון ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס אסתר בת נעמה ע"ה מישה אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעמה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>
---	--	---	--